

Nyhedsbrevet den 1ste

Velkommen til Advokatfirmaet Drachmanns Nyhedsbrev Den 1ste.

1. kvartal 2016 er der sket meget. Vi kan ligesom øvrige aktører på boligmarkedet mærke betydelig aktivitet. Særligt perioden op til påske, har vist en stigning i antallet af rådgivningsopgaver for potentielle boligkøbere. Desuden er antallet af nye selskabsstiftelser og rådgivning om virksomhedsoverdragelser i vækst. Dette sker på et tidspunkt, hvor antallet af nye konkurser i retskredsen er fortsat faldende. Alt i alt et godt tegn på fremgang, også i vores landsdel

Her i huset har advokat Sissel Victoria Egede-Pedersen, i februar opnået møderet for Landsret.

Advokatfirmaet Drachmann beskæftiger 17 medarbejdere, fordelt på 7 advokater og advokatfuldmægtige samt 9 advokatsekretærer og administrative medarbejdere og 1 stud. jur.

Vi ønsker dig god læselyst!

Morten Ammentorp, Morten Jensen og Lone Rømø.

Indhold

- Domstolenes mulighed for at tilsidesætte voldgiftskendelser
- Udlæg af fast ejendom til +/- 15% af ejendomsvurderingen
- Forældrekøb af andelsboliger – skattemæssig ulempe
- Virksomheder skal forberede sig på skærpede regler om persondata
- Uskiftet bo – udgangspunktet eller undtagelse?
- Formkrav til faktura – betingelse for momsfradrag
- Nye oplysningsforpligtelser for internetbutikker – online klageportal
- Ændringer i deltidsloven
- Genfremsettelse af lovforslag om fremtidsfuldmagter
- Rekonstruktion for personlige skyldnere

Domstolenes mulighed for at tilsidesætte voldgiftskendelser

Højesteret har for nylig taget stilling til voldgiftskendelsers bindende karakter.

Aftale om voldgift

En voldgiftsaftale betyder, at kontraktparter har vedtaget, at eventuelle fremtidige tvister, skal afgøres af en privat voldgiftsret i stedet for domstolene.

Tvisten vil således blive afgjort ved en voldgiftskendelse, der som udgangspunkt er bindende for parterne, og som ikke kan ankes.

Domstolene har dog mulighed for at tilsidesætte voldgiftskendelsen i følgende tilfælde jf. voldgiftsloven § 37:

1. En af parterne manglende retlig handleevne eller voldgiftaftalen er ugyldig
2. En af parterne var ude af stand til at fremføre sin sag for voldgiftretten
3. Voldgiftskendelsen omfatter et forhold, som ikke er omfattet af voldgiftsaftalen
4. Tvistens art ikke kan afgøres ved voldgift
5. Voldgiftretten har ikke overholdt formelle regler for dennes sammensætning eller behandling af sagen
6. Voldgiftskendelsen er åbenbart uforenelig med landets retsorden (ordre public), således at der er begået en graverende fejl fra voldgiftsrettens side

Højesterets afgørelse

En virksomhed A blev ved en voldgiftskendelse pålagt at betale virksomheden B en erstatning på kr. 20.000 mio. for misligholdelse af en distributionsaftale.

Højesteret skulle herefter tage stilling til, om voldgiftskendelsen kunne tilsidesættes som ugyldig.

Virksomheden B gjorde bl.a. gældende,

1. at B under voldgiftssagen var blevet afskåret fra at fremføre afgørende synspunkter, hvilket var i strid med fundamentale retsprincipper
2. at voldgiftsretten havde truffet afgørelse ud fra en billighedsvurdering uden parternes samtykke og
3. at voldgiftskendelsen var i strid med ordre public

Højesteret fandt ingen af ovenstående forhold bevist, hvorfor voldgiftskendelsen ikke blev tilsidesat.

Højesterets afgørelse viser, at voldgiftskendelser kun tilsidesættes i yderst begrænset omfang. Alle nuværende og fremtidige kontraktparter bør derfor være opmærksomme på det præcise indhold af en eventuel voldgiftsaftale samt dennes betydning for dem.

Spørgsmål kan rettes til
Advokat (H), partner
Morten Jensen
mj@drachmann.com

Udlæg af fast ejendom til +/- 15% af ejendomsvurderingen

I Højesterets kendelse af 9. marts 2016, har Højesteret fastslået, at SKAT's anmodning til skifteretten om en sagkyndig vurdering af 2 ejendomme, der i et dødsbo var udlagt til ejendomsværdien minus 15 %, skulle imødekommes.

Værdiansættelsescirkulæret

Af værdiansættelsescirkulæret, cirkulære nr. 185 af 17. november 1982 om værdiansættelse af aktiver og passiver i dødsboer og ved gaveafgiftsberegning, fremgår det, at en værdiansættelse skal lægges til grund ved beregning af bo- og gaveafgift, hvis udlægs- eller overdragelsesværdi er 15 % højere eller lavere end den kontante seneste offentliggjorte ejendomsværdi.

Det har været fast antaget, at denne værdiansættelse ikke kunne anfægtes af SKAT i forbindelse med beregningen af bo- eller gaveafgift.

Højesterets afgørelse

Højesteret fastslår i kendelsen, at SKAT skal acceptere en værdiansættelse efter denne regel med mindre, der foreligger særlige omstændigheder.

Højesteret har nu afvist, at der foreligger en fast administrativ praksis for, at et dødsbos værdiansættelse, som ikke afviger mere

end 15 % fra den kontante offentlige ejendomsværdi, altid skal lægges til grund af SKAT.

Herefter nåede Højesteret frem til, at SKAT's anmodning om, at der skulle foretages en vurdering af ejendommene, med henblik på fastsættelse af handelsværdien, skulle imødekommes, da der forelå ganske særlige omstændigheder.

Konsekvens

Fremadrettet kan det derfor ikke anses for givet, at SKAT vil godkende værdiansættelse af udlagte eller gaveoverdragede ejendomme i overensstemmelse med værdiansættelsescirkulæret.

Der kan være risiko for, at SKAT finder, at der er sådanne, ganske særlige omstændigheder, der gør, at der skal foretages en vurdering af ejendommens handelsværdi.

*Spørgsmål kan rettes til
Advokat (H), partner
Lone Rømø
lr@drachmann.com*

anses for erhvervmæssig virksomhed. Begrundelsen herfor er, at forældre ejer et andelsboligbevis, og ikke selve ejendommen. Det er dermed andelsboligforeningen, der ejer ejendommen, mens indehaver af andelsboligbeviset kun har brugsret til lejligheden.

Forældre er således skattemæssigt ringere stillet ved udlejning af andelsboliger end ved udlejning af ejerlejligheder i skattemæssig henseende.

Desuden skal man som ejer af en andelsbolig være opmærksom på, at det i langt de fleste andelsboligforeninger vil være i strid med vedtægterne at udleje andelsboligen gennem længere tid.

Advokatfirmaet Drachmann yder juridisk rådgivning inden for køb og salg af fast ejendom, herunder de særlige forhold omkring forældre køb og køb af andelsboliger.

*Spørgsmål kan rettes til
Advokat (H), partner
Morten Ammentorp
ma@drachmann.com*

Forældre køb af andelsboliger – skattemæssig ulempe

Ny afgørelse fra Landsskatteretten

Landsskatteretten fastslog for nylig i afgørelsen SKM 2016.30.LSR at forældres udlejning af andelsboliger til deres børn ikke anses for erhvervmæssig virksomhed i skattemæssig henseende. Forældre kan derfor ikke fradrage udgifter, som er forbundet med andelsboligudlejning.

Udlejning af ejerlejligheder anses derimod altid for erhvervmæssig virksomhed med mulighed for fradrag af udlejningsudgifter. Forældre kan således fradrage udlejningsudgifter f.eks. rente- og vedligeholdelsesudgifter i den personlige indkomst.

Landsskatteretten har i afgørelsen statueret en undtagelse til denne hovedregel, således at udlejning af andelsboliger ikke

Virksomheder skal forberede sig på skærpede regler om persondata

Få mindre og mellemstore virksomheder er opmærksomme på, at der gælder særlige regler for opbevaring og behandling af persondata. Ikke desto mindre gælder reglerne i persondataloven, modsat manges opfattelse, for både private og offentlige virksomheder. Samtidig gælder loven uanset virksomhedens størrelse, så både små og store virksomheder er omfattet af loven.

Hvilke oplysninger er omfattet af persondataloven

Persondata er et vidt begreb. Persondataloven omhandler alle oplysninger, som kan bruges til identifikation af en fysisk person. Det betyder, at persondataloven, ved siden af at omhandle konkrete oplysninger om medarbejderne, også omhandler f.eks. billeder.

Der findes 3 forskellige typer persondataoplysninger i loven:

1. Almindelige oplysninger, f.eks. almindelige kontaktoplysninger.
2. Fortrolige oplysninger, f.eks. medarbejderens personnummer
3. Følsomme oplysninger, f.eks. helbredsoplysninger eller andre meget private oplysninger.

Hvornår må virksomheden behandle persondata

Behandling af persondata omfatter indsamling, registrering, systematisering, opbevaring, brug, videregivelse, samkøring og sletning. Udgangspunktet i persondataloven er, at alle persondataoplysninger skal behandles i overensstemmelse med ”god databehandlingskik”. Persondataloven omhandler både elektronisk og ikke-elektronisk behandling af persondata.

En virksomhed må kun indsamle persondata til udtrykkeligt angivne og saglige formål, og medarbejderen skal samtidig på forhånd være blevet oplyst om årsagen.

Virksomheden må ikke indsamle persondataoplysninger, som er uden relevans, og virksomheden må heller ikke indhente flere oplysninger end nødvendigt til opfyldelse af formålet med indsamlingen. Vildledende eller urigtige oplysninger om en medarbejder skal endvidere straks rettes eller slettes, og virksomheden må ikke opbevare persondata i længere tid end nødvendigt.

Virksomheden skal samtidig sørge for, at oplysninger ikke kommer til uvedkommendes kendskab, misbruges eller i øvrigt behandles i strid med loven.

Ny persondataforordning

De seneste år har skabt stort nationalt og internationalt fokus på beskyttelsen af persondata. Som følge heraf gik i gang med at forhandle en fælleseuropæisk persondataforordning på plads. I december 2015 blev EU-Parlamentet, Rådet og EU-Kommissionen enige om indholdet af den nye persondataforordning.

Persondataforordningen medfører en skærpelse af de nugældende krav. Med persondataforordningen får virksomhederne bl.a. en underretningspligt. Underretningspligten betyder, at virksomheder inden for maksimalt 72 timer skal anmelde f.eks. hacker-angreb, som kan have truet beskyttelsen af personoplysninger.

Persondataforordningen medfører også, at medarbejderen omkostningsfrit skal kunne få adgang til aktindsigt i egne persondata hos virksomheden.

Persondataforordningen indfører endvidere ”retten til at blive glemt”: Virksomheder får pligt til at slette persondata, som medarbejderen ikke længere ønsker, at virksomheden behandler.

Markante ændringer i straf for overtrædelse

Både den nugældende persondatalov og den kommende persondataforordning indeholder muligheden for at pålægge virksomheder at betale bøder, erstatning eller godtgørelse. Til dato har bødestrafniveauer og godtgørelsesniveauer været til at overse. Godtgørelsesniveauet til medarbejderen udgør i praksis kr. 25.000, mens bødestraf typisk fastsættes til et noget lavere beløb, dog afhængig af overtrædelsens grovhed.

Persondataforordningen lægger nemlig op til en skærpelse af sanktionerne for overtrædelse af reglerne, og Danmark er forpligtet til at følge et ensartet strafniveau i tråd med resten af Europa.

Udgangspunktet i persondataforordningen er bødestraffe på op til 4 % af den globale årlige concernomsætning eller op til 20 mio. EUR.

Selvom små og mellemstore virksomheder næppe vil blive mødt med bødestraffe på 20 mio. EUR, må virksomhederne forvente, at det vil blive rigtig dyrt ikke at have styr på persondatareglerne. Det kan samtidig tænkes, at Datatilsynet, når persondataforordningen er trådt i kraft, vil gennemføre flere tilsynsbesøg hos de danske virksomheder.

Persondataforordningen forventes at træde i kraft i Danmark i første kvartal af 2018.

Spørgsmål kan rettes til
Advokat
Sissel Egede-Pedersen
sep@drachmann.com

Uskiftet bo – udgangspunktet eller undtagelse?

I tidligere generationer, hvor familien bestod af far, mor og fælles børn, var uskiftet bo den sædvanlige og velkendte løsning, når den første i ægteskabet afgik ved døden. Ved uskiftet bo overtager længstlevende ægtefælle alle aktiver og passiver som ene-ejer. Ved længstlevendes død arver fællesbørnene. Det er en betingelse for uskiftet bo, at førstafdøde ægtefælles formue er formuefællesskab, at længstlevende ægtefælle er solvent og påtager sig afdødes gæld. Når der alene er fællesbørn er uskiftet bo en ret for længstlevende ægtefælle.

Uskiftet bo er dog ikke ubetinget den bedste løsning i de familieforhold, vi ser i dag. Først og fremmest er uskiftet bo ikke en ret for længstlevende ægtefælle, hvis der er særbørn i ægteskabet. Særbørn skal give samtykke til uskiftet bo. Boet efter førstafdøde skal skiftes, hvis et eller flere særbørn ikke give samtykke. Såfremt der meddeles samtykke og de øvrige betingelser tillige er opfyldt, så skal længstlevende ægtefælle altid grundigt overveje, om det må forventes at det uskiftede bo vil forløbe gnidningsløst.

Når længstlevende ægtefælle sidder i uskiftet bo, er udgangspunktet, at længstlevende ægtefælle har en ejers rådighed over værdierne i det uskiftede bo.

Der er dog den overliggende for længstlevendes forbrug, at der ikke må ske misbrug. Afgørelsen af om der foreligger misbrug træffes af skifteretten. Det er en konkret vurdering af, hvilken nedgang der har været i formuen i det uskiftede bo, over hvilken periode nedgangen er sket og hvad værdierne er forbrugt til.

Der skal efter praksis en del til, før skifteretten kræver et skifte gennemført. Men det behøver ikke at afholde livsarvingerne fra at fremsætte en anmodning om skifte til skifteretten. Kan det ikke uden videre afvises, at der er sket et misbrug, skal skifteretten undersøge forholdene nærmere.

Som længstlevende ægtefælle i et uskiftet bo kan man altså risikere, at hvis der opstår mistillid mellem længstlevende ægtefælle og en af livsarvingerne, så føler livsarvingen sig berigtiget til at følge meget med i, hvordan længstlevende udøver sin rådighed over det uskiftede bo, herunder eventuelt gentagne gange fremsætter anmodninger om skifte til skifteretten.

Uanset at der som angivet skal være tale om en væsentlig nedgang i værdierne og det måske ikke er sandsynligt at skifteretten kommer frem til, at der er sket misbrug, så er det en rigtig kedelig sag at skulle igennem, herunder at få endevendt formueoplysninger, løbende forbrug mv. Såfremt længstlevende ikke har tillid til, at et uskiftet bo vil kunne forløbe i tillid mellem livsarvinger og længstlevende ægtefælle, så bør længstlevende uanset eventuelt samtykke nøje overveje om det vil være mere hensigtsmæssigt at gennemføre et skifte.

Det kan være vanskeligt som længstlevende ægtefælle at gennemskue hvorvidt uskiftet bo er den rigtige løsning, herunder ikke mindst at få opgjort hvad et skifte økonomisk vil betyde. Advokatfirmaet Drachmann bistår gerne længstlevende i beslutningsprocessen herunder med en afklaring af den økonomiske situation med og uden et skifte.

Så længe begge ægtefæller er i live kan retstillingen for længstlevende forbedres væsentlig ved oprettelse af testamente. Særligt i familier med særbørn bør det overvejes at oprette testamente.

Spørgsmål kan rettes til
Advokat (L)
Michelle Ljungstrøm
mil@drachmann.com

Formkrav til faktura – betingelse for momsfradrag

Østre Landsret har i en nyligt offentliggjort dom truffet afgørelse om, at en virksomhed ikke er berettiget til momsfradrag, hvis formkravene til den faktura, som ligger til grund for momsfradraget, ikke er opfyldt.

Som virksomhed skal man derfor sikre sig, at modtagne fakturaer er formgyldige.

Kravene til en fakturas indhold fremgår af § 58, stk. 1, i momsloven, hvorefter en faktura skal indeholde følgende:

- Udstedelsesdato (fakturadato)
- Fakturanummer
- Sælgerens registreringsnummer
- Sælgerens og køberens navn og adresse
- Mængden og arten af de leverede varer eller omfanget og arten af de leverede ydelser
- Dato for levering af varerne eller ydelserne
- Pris pr. enhed og afgiftsgrundlaget
- Gældende afgiftssats
- Det afgiftsbeløb, der skal betales

Særligt pkt. 5 vedrørende mængden og arten af leverede ydelse(r) kan give anledning til tvivl. Det er ikke nok blot at angive, at ydelsen vedrører f.eks. rådgivning eller rengøring i en bestemt periode. Ved levering af løbende ydelser er derfor vigtigt at specificere, hvornår, hvortil og hvad der er leveret.

Udover selve formkravene til fakturaen skal man som virksomhed også være opmærksom på, om der er opkrævet korrekt moms for den pågældende leverance.

Ved betaling af fakturaer er det samlet meget vigtigt at være opmærksom på, om en faktura er formgyldig i henhold til momsbekendtgørelsens bestemmelse herom, ligesom det skal sikres, at sælger er pligtig til at opkræve moms af den pågældende leverance.

Spørgsmål kan rettes til
**Advokatfuldmægtig
Rasmus Lindsten**
RI@drachmann.com

Nye oplysningsforpligtelser for internetbutikker – online klageportal

I februar 2016 blev der indført en fælleseuropæisk online klageportal, kaldet ODR-plattformen, ”Online Dispute Resolution”. Formålet med klageportalen er at smidiggøre håndteringen af forbrugerklager over køb af varer og tjenesteydelser på internettet, samt at gøre det nemmere for forbrugere i EU at klage direkte til den europæiske virksomhed.

Alle internetbutikker i Danmark og EU, som retter sig mod forbrugere, skal opfylde følgende krav:

- Internetbutikken skal linke direkte til klageportalen på sin hjemmeside og i handelsbetingelser, samt angive sin e-mailadresse
- Internetbutikken skal oplyse om muligheden for at anvende klageportalen til tvistløsning
- Ved markedsføring via e-mail til forbrugere skal link til klageportalen fremgå af det fremsendte

På www.forbrugereuropa.dk findes eksempler på korrekt opfyldelse af oplysningspligten.

Det anbefales, at alle erhvervsdrivende, som har en internetbutik, får opfyldt sin oplysningspligt snarest muligt.

Spørgsmål kan rettes til
**Advokat (H), partner
Morten Jensen**
mj@drachmann.com

Ændringer i deltidsloven

Folketinget har varslet ændringer i deltidsloven, som forventes at træde i kraft den 1. april 2016.

Baggrund for deltidsloven

Den danske ansættelseslovgivning er stærkt præget af EU-retten. Store dele af gældende lovgivning udspringer direkte af EU-direktiver.

I 2001 trådte deltidsloven i kraft som et direkte resultat af EU-direktivet om deltidsansættelse.

Hvornår er man deltidsansat

En deltidsansat er en ansat, hvis normale arbejdstid i gennemsnit er lavere end den normale arbejdstid for en fuldtidsansat med samme type arbejde.

I Danmark betyder dette normalt, at man er deltidsansat, når man arbejder mindre end 37 timer om ugen.

Den nuværende retsstilling

Formålet med deltidsloven er at sikre, at deltidsansatte opnår en beskyttelse mod forskelsbehandling - særligt en beskyttelse mod usaglig afskedigelse.

Med deltidsloven blev der indgået en række rammeaftaler, som fremgår af lovens bilag A-D.

Formålet med bilag A-D er at sikre, at deltidsansatte får beskyttelsen, som fremgår af deltidsdirektivet. Hvis en deltidsansat ikke er omfattet af en overenskomst eller en ansættelsesaftale, der som minimum sikrer den ansatte samme rettigheder som fastslået i deltidsdirektivet, finder aftalerne i bilag A-D anvendelse.

Bilag A indeholder "hovedaftalen" indgået imellem Dansk Arbejdsgiverforening (DA) og Landsorganisationen i Danmark (LO). Bilag B-D er lignende aftaler indgået for deltidsansatte i den offentlige sektor.

Lovændringen

I juni 2013 modtog Danmark en begrundet udtalelse fra EU-Kommissionen. Kommissionen havde konstateret, at deltidsansatte omfattet af bilag C-D blev udsat for forskelsbehandling.

Bilag C-D indeholdte nemlig en begrænsning i beskyttelsen af deltidsansatte med en ugentlig arbejdstid på under 10 timer.

Som følge af Kommissionens udtalelse, har Folketinget besluttet at ændre deltidsloven.

Lovændringen medfører, at bilag B-D fjernes. Efter lovændringen vil alle ansatte, som ikke via overenskomster eller rammeaftaler er sikret minimumsrettighederne i deltidsdirektivet, blive omfattet af bestemmelserne i lovens Bilag A.

Med lovændringen udvides bestemmelserne i aftalen mellem DA og LO således til også at finde anvendelse for ikkeoverenskomstdækkede deltidsansatte på det offentlige område. Med lovændringen vil alle deltidsansatte på hele det danske arbejdsmarked være beskyttet efter de samme regler.

Advokatfirmaet Drachmann anbefaler

Ændringen af deltidsloven er en god påmindelse for danske arbejdsgivere om at sikre, at virksomhedens deltidsansatte har samme rettigheder som virksomhedens fuldtidsansatte.

En undtagelse er dog fortsat, at arbejdsgiveren naturligvis stadig kan reducere løn, så lønnen svarer til arbejdstiden.

Spørgsmål kan rettes til
Advokat
Sissel Egede-Pedersen
sep@drachmann.com

Genfremstilling af lovforslag om fremtidsfuldmagter

Den 24. februar 2016 blev det tidligere fremsatte forslag til lov om fremtidsfuldmagter genfremsat med mindre ændringer i forhold til det tidligere fremsatte lovforslag, hvilke er nærmere beskrevet i artiklen i nyhedsbrevet Den 1'ste fra april 2015.

Der er dog indarbejdet et par ændringer i det nu fremsatte lovforslag.

Fuldmagtens oprettelse

Som i det tidligere fremsatte lovforslag, skal en fremtidsfuldmagt være oprettet af en myndig person, den skal være skriftlig og være registreret i et nyt fremtidsfuldmagtsregister.

Der er i det nu fremsatte lovforslag imidlertid også krav om, at notaren, ved sin påtegning af fremtidsfuldmagten, skal afgive erklæring om:

- Fuldmagtsgiverens identitet
- Hvorvidt fuldmagtsgiveren er i stand til, fornuftsmæssigt, at oprette fremtidsfuldmagt
- Hvilke personer, der er til stede under notarialforretningen
- Andre omstændigheder, der kan have betydning for fremtidsfuldmagtens gyldighed

Notaren skal således, på samme måde som ved testamentsoprettelse, påse fuldmagtsgiverens evne til at handle fornuftsmæssigt, og påse at fremtidsfuldmagten er udtryk for fuldmagtsgiverens eget ønske.

Samtykke til behandling

En anden ændring, der er indsat i det nu fremsatte lovforslag, er en ændring af sundhedslovens § 52, stk. 2, 3. pkt.

Det fremgår heraf, at i de tilfælde, hvor en patient har afgivet en fremtidsfuldmagt, der omfatter personlige forhold, herunder helbredsforhold, kan samtykke for en person, der mangler evnen til selv at samtykke, gives af den fremtidsfuldmægtige, i det omfang fremtidsfuldmagten bemyndiger fremtidsfuldmægtigen til dette.

Herved sidestilles fremtidsfuldmægtigen med værger, i forhold til at give stedfortrædende samtykke til behandling af en patient, der varigt mangler evnen til at give informeret samtykke til behandling.

Videre behandling af lovforslaget

Ved lovforslagets førstebehandling, kunne samtlige partiers ordførere støtte forslaget.

Forslaget er nu sendt i udvalgsbehandling.

Ikrafttræden

Efter forventet færdigbehandling af lovforslaget, fastsætter justitsministeren tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Det er afgørende for, hvornår loven træder i kraft er, at der er etableret det nødvendige digitale fremtidsfuldmagtsregister.

Spørgsmål kan rettes til
Advokat (H), partner
Lone Rømø
lr@drachmann.com

Rekonstruktion for personlige skyldnere

I en afgørelse truffet af Østre Landsret den 18. december 2015 blev et rekonstruktionsforslag stadfæstet for en personlig skyldner, der ikke længere drev erhvervsmæssig virksomhed. Dette skete blandt andet med henvisning til, at regelsættet om rekonstruktion kan anvendes af en fysisk person, og at reglerne om gældsansæring ikke finder anvendelse i en rekonstruktion.

En gældsansæring kan nægtes af en række grunde, f.eks. systematisk oparbejdelse af gæld til det offentlige, visse strafbare forhold, uafklarede indtægts- eller boligforhold (medmindre der er tale om gældsansæring i forbindelse med konkurs) m.fl. Disse nægtelsesgrunde gælder ikke i forbindelse med en rekonstruktion.

Skifteretten afgør, om betingelserne for at opnå gældsansæring er opfyldt. Er det tilfældet, har skyldner et retskrav på at få gældsansæring. Kreditorerne bliver hørt i forbindelse med sagen og kan fremkomme med kommentarer, bemærkninger og indsigelser, men der foretages ikke en afstemning. Behandling af en sag om gældsansæring er som udgangspunkt gratis, idet statskassen dækker omkostningerne.

Ved en rekonstruktion er der en række formelle forhold, som skal opfyldes. Der skal udpeges en rekonstruktør og en regnskabskyndig tillidsmand, der stilles sikkerhed for omkostninger, der skal udarbejdes en rekonstruktionsplan og et rekonstruktionsforslag, som skal forelægges kreditorerne, og som skal opfylde forskellige betingelser i henhold til konkursloven.

Der er ikke som sådan krav om, at der i forbindelse med en rekonstruktion skal opstilles et hustandsbudget samt ske en opgørelse af skyldners betalingsevne. Hvis et flertal af kreditorerne vil acceptere det, som tilbydes og det tilbudte er bedre, end hvad der ville blive opnået ved en konkurs, vil en rekonstruktion i henhold til praksis kunne stadfæstes.

Det er kreditorerne, som overvejende afgør, om et rekonstruktionsforslag vedtages eller ej. Et rekonstruktionsforslag vedtages ved simpelt flertal. Skifteretten har dog nogle nægtelsesgrunde, f.eks. hvis der er begået fejl under rekonstruktionsbehandlingen, eller hvis forslaget er i strid med konkursloven eller principperne heri. Herudover kan skifteretten nægte stadfæstelse, hvis vilkårene i et rekonstruktionsforslag står i misforhold til skyldnerens økonomiske stilling.

Omkostningerne ved en rekonstruktion skal dækkes af skyldneren af de midler, der stilles til rådighed for en ordning, og disse kan være betydelige.

Konkret betyder ovennævnte, at hvis en skyldner kan få tilslutning fra et flertal af kreditorerne til et rekonstruktionsforslag, vil dette kunne vedtages og stadfæstes af skifteretten, selvom betalingen til kreditorerne er lavere end det

en gældssanering ville give, og uanset at betingelserne for gældssanering ikke er opfyldt.

En rekonstruktion kan derfor give nogle muligheder for en gældspræget personlig skyldner, når den personlige skyldner ikke vil kunne opnå gældssanering.

Spørgsmål kan rettes til
Advokatfuldmægtig
Rasmus Lindsten
RI@drachmann.com